

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 630/2020
15.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Дејана Моћића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 број 87/18 од 12.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 81/20 од 05.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 15. јула 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Моћића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 број 87/18 од 12.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 81/20 од 05.02.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 број 87/18 од 12.11.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, а у коју казну му је урачунато време задржавања од 24.04.2019. године до 25.04.2019. године.

Истом пресудом, на основу члана 85. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране обављања дужности одговорног лица – директора у привредним друштвима у трајању од 5 година од правноснажности пресуде, с тим да се у време трајања ове мере не урачунава време које ће окривљени провести на издржавању казне.

На основу члана 258. став 3. ЗКП, окривљени је обавезан да оштећеном „Rekord asiv“ ДОО надокнади штету у износу од 913.057,20 динара у року од 30 дана од дана

правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећени је за износ законске камате упућен на грађанску парницу.

Истовремено, окривљени је на основу члана 264. ЗКП обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 132.046,38 динара, као и судски паушал у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 81/20 од 05.02.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције, као и браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 број 87/18 од 12.11.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Дејан Моћић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2.ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

По оцени овога суда, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости неосновано истиче да је правноснажна пресуда донета уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ.

У вези са овом повредом закона, у захтеву се наводи да дело за које је окривљени осуђен није кривично дело, јер је на основу одредбе члана 27. Закона о изменама и допунама кривичног законика, који је ступио на снагу 01.03.2018. године, извршена декриминализација кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. КЗ, те је према ставу браниоца првостепени суд био дужан да сходно одредби члана 5. став 2. КЗ применом најблажег закона окривљеног ослободи од оптужбе. У захтеву се истиче и да је неприхватљив став првостепеног суда – да постоји правни континуитет кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ, са кривичним делом превара у обављању привредне делатности из члана 223. сада важећег КЗ, који је прихваћен као правилан и од стране другостепеног суда.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, исти наводи, истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Моћића, били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 број 87/18 од 12.11.2019. године. Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, ове наводе оценио је неоснованим и о томе на страни 3. став 2. и на страни 5 став 1. своје одлуке Кж1 број 81/20 од 05.02.2020. године изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ, због ког је оглашен кривим првостепеном пресудом, те због чега налази да предметно кривично дело није декриминализовано, а имајући у виду да су одредбама Кривичног законика које су ступиле на снагу 01.03.2018. године прописана нова кривична дела против привреде, која су задржала правни континуитет са предметним кривичним делом, правилно закључујући да је првостепени суд правилно применио члан 5. став 1. КЗ, примењујући на окривљеног као учиниоца кривичног дела закон који је важио у време извршења кривичног дела као најблажи за учиниоца.

Ове разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбио као неоснован.

У осталом делу, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у конкретном случају нема доказа за постојање субјективног елемента бића кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ на страни окривљеног АА, обзиром да није изведен ниједан доказ који би поткрепио оптужбу да је окривљени поступао у намери прибављања противправне имовинске користи било за себе, било за правно лице у којем је био законски заступник, нити је по ставу одбране пружен иједан доказ да је он директно учествовао у пословном односу који је настао поводом закљученог уговора између „Нединић 021“ ДОО и „Rekord asiv“ ДОО, већ је његова улога у том пословном односу била посредна.

Како из изложених навода захтева произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и став 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић